

Sygn. akt III CSK 204/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku B. S. W.
przy uczestnictwie T. S.A. w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 360 zł
(trzysta sześćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 marca 2015 r. oddalającego wniosek.

Wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występowanie - odnośnie do prawa materialnego - przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., a co do zarzutów naruszenia prawa procesowego - okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Mimo pewnych wahań orzecznictwa ostatecznie uTORował sobie drogę pogląd, że gdy przed dniem 1 lutego 1989 r. przedsiębiorstwo państwowe korzystało bez tytułu prawnego z cudzej (niepaństwowej) nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu, to było ono posiadaczem tej służebności w rozumieniu art. 352 § 1 k.c. (np. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 38/91, OSNC 1991, nr 10–12, poz. 118, wyrok składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2009 r., I CSK 333/07, OSNC-ZD 2009, nr 4, poz. 97, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r., I CSK 171/08, OSNC 2010, nr 1, poz. 15, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r., IV CSK 183/11, niepubl., lub postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2016 r., II CSK 329/15, niepubl.).

Podnoszone w skardze zagadnienie prawne nie występuje albo można je - wobec bogatego orzecznictwa w tym zakresie - uznać za nieistotne.

Brak także przesłanek do uznania oczywistej zasadności skargi kasacyjnej; skarżący nie przedstawił argumentów, które bez głębszej analizy pozwoliłyby na stwierdzenie, że zaskarżone postanowienie jest ewidentnie wadliwe.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).